

Πλὴν τοὺς ἐπίστευτα κ' εἶπον "ὄς παύσω
δὲν εἶμαι ἄξιός ν' ἀγαπῶ,
δὲν ἔχω δάκρυα διὰ ν' κλαίω,
μικρὸν με λέγουσιν ὄς σιωπῶ.,,

Καὶ τοὺς ἐπίστευτας καὶ σὺ ἀκόμα·
περιεφρόνησας τόσους παλμούς
καὶ τὸ ἴσρακὲν σου ἦκουσα στόμα
ν' ἀλέγη "Ἄρτετε τοὺς βροχιατοὺς.,,

Καὶ θάλας ἔκτοτε τὸν ἔρωτά μου,
τὸ δηλητήριον κρύπτω ἐντός·
οὔτε ἐδάκρυσαν τὰ ὄμματά μου,
διότι ἔλεγον "Ἐἶμαι θνητός.,,

—Εἰς τὴν καρδίαν μας, ὡς πῶμα κρῖον,
ὁ ἔρως ἀκλυστός ἐάν ταρῆ,
ἂν ἡ καρδία μας νεκροταρεῖον
γίνῃ τοῦ ἔρωτος, ὦ ἀδελφε,

Σκιὰν ἐπάνω του ἐν δένδρον βίπτει,
δένδρον παχύφυλλον, νεφελιακόν,
καὶ ὄσφρακνόμενον νεκροῖται, πίπτει
πᾶν ἄλλο αἰσθημα ἀγγελικόν. —

Πρῶτον παράπονον καὶ δάκρυ πρῶτον
εἶνε τὸ ἦσμά μου, κόρη, αὐτό·
εἶν' ἦσμά κύνειον, τάρως ἐρώτων,
ψυχῆς πτερύγιμα ἐν τῷ κρυπτῷ.

"Ἄν εἰς τὸν Βόσπορον, ὅπου τὸ κύμα
τῆς μύρα πνέουσιν φιλεῖ ἀκτὴν,
ἔδης ἐν ἔσημον, ἔρημον μνημα,
ἔλλῃε καὶ ἔνωσον τὴν ποιητὴν
φωνὴν σου, φίλη μου, μετὰ τοῦ ῥόθου
κ' εἶπέ : "Ἀπέθανε νέος πολὺ!
εἶνε ἐκπλήρωσις ἐνός μου πόθου·
θὰ ἔλθῃς βέβαια· — εἶσαι καλή.—

"Ἐν ἄλλο σάδακον θὰ με καλύβῃ,
δεύτερος θάνατος θὰ με εὐρή·
ἡ λήθη, φίλη μου, καλῶς θὰ κρύβῃ
τὸ κρῖον μάρμαρον τοῦ με φρουρεῖ.

"Ἄλλ' ἂν εἰς ἄνθρωπος δὲν μ' ἐνθυμηταί,
ῥόδου τὴν πλάκα μου θὰ ἀγαπῆ
θὰ μ' ἦνε σύντροφος καὶ ἔξ δουῆται
βαστάς μακινόμενος ἐν τῷ κτυπῷ.

Ζῶντα μ' ἠγάπησαν αὐτὸ ἐπίσης·
τὰς ῥίζας ἠπλώσε μετὰ ἀποργῆς
ἐν τῷ κροδίῳ μου . . . μὴ τὸ πατῆρος
εἶνε ὁ ἔρως μου ὁ ἐπί γῆς.

Μαζὺ μου ἔρχεται καὶ εἰς τὸ μνημα,
μαζὺ μου ἔρχεται εἰς οὐρανόν !
θὰ πίπτῃ ἔνκαυθον κατ' ἔπος θύμα,
εἰκὼν τῶν τόσων μου, φίλη, δεινῶν.

"Γοτκτον δάκρυον, ἀλλὰ καὶ πρῶτον
εἶνε τὸ ἦσμά μου, κόρη, αὐτό.
εἶν' ἦσμά κύνειον, τάρως ἐρώτων.
"Ἴδού τὸ ἔψαλα . . . καὶ τελευτῶ."

ΚΑΜ.

Ὁ ληθμονῶν τὰς εὐεργεσίας δὲν εἶναι ἀνήρ
εὐγενῶν φρονημάτων.

Ἐν τῷ μηδὲν αἰσθάνεσθαι ἡδίστος ὁ βίος, ἕως
οὐ μάθῃ τις τὸ χαίρειν καὶ λυπεῖσθαι.

Ὅταν τις βλέπῃ τὰ ἴδια αὐτοῦ πάθη, ἅτινα
αὐτὸς εἰς ἑαυτὸν ἀνευ τῆς συνεργείας ἄλλου ἐπρα-
ξε, μεγάλως λυπεῖται.

ΕΥΡΗΠΙΑΗΣ

Οἱ ἀναίσθητοι οὐδέποτε πιστεύουσιν εἰς τὴν
εὐαισθησίαν τῶν ἄλλων, καὶ ἐάν τις δεικνύῃ
πρὸς αὐτοὺς οἴκτον, ἔχουσι τὴν πεποιθήσιν ὅτι
ἐνδομύχως χαίρει διὰ τὴν δυστυχίαν των.

Ἐπάρχει μέσον ταχύτερον τοῦ χρόνου πρὸς
θεραπείαν τοῦ ἔρωτος ἕτερος ἔρως.

Τὰ δάκρυα τῆς γυναικὸς γνωρίζουσι καλλι-
τερα τὴν ὁδὸν τῆς καρδίας μας.

P. DE KOCK.

Κύτυχεις οἱ ἐν τῇ κοιτίδι ἀποθνήσκοντες !
Οὗτοι δὲ ἐγνώρισαν εἰμὴ μόνον τὰ μειδιάματα
καὶ τοὺς ἀσπασμούς μιᾶς μητρὸς.

Ἐὰν ἄνθρωπός τις, ὀλίγα ἔτη μετὰ τὴν θάνατόν του, ἐπέστρεψεν εἰς τὴν ζωὴν, ἀμφιβάλλων ἂν ἐκεῖνοι, οἵτινες μᾶλλον τῶν ἄλλων ἐθήνησαν διὰ τὴν ἀπώλειαν του, ἤθελον ἐπανίδει αὐτὸν εὐχαρίστως· τότε ταχέως σχηματίζονται νέοι δεσμοί, τὸσον ἢ ἀττασία εἶναι φυσικὴ εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἢ δὲ ζωὴ μας μηδὲν, καὶ εἰς αὐτὰς ἔτι τὰς καρδίας τῶν φίλων ἡμῶν.

Ἐὰν ὁ ἄνθρωπος, ἀμετάβλητος εἰς τὰς διαθέσεις του, ἠδύνατο ἀενάως νὰ συνεισφέρῃ εἰς ἓν αἰσθητικὸν ἀδιακόπως ἀνανεούμενον, ἀναμφισβότως ἢ ἐρημία καὶ ὁ ἔρως ἤθελον τὸν ἐξισώσει πρὸς αὐτὸν τὸν Θεόν.

CHATEAUBRIAND.

Ὅλη τῶν ἄστρον ἢ πληθὺς ὀνόματα δὲν φέρει,
Καὶ ἀφανεῖς ἀδάμκντας πολλὰ κρατοῦσι μέρη.

Εἶν ἡ καρδιά ἥλιος, κρυπτός ὡς ἐν νεφέλῃ.
Κ. ἐπὶ τὰ χεῖλη μας ἀκτίς ὁ λόγος ἀνατέλλει.

ΩΡΙΩΝ

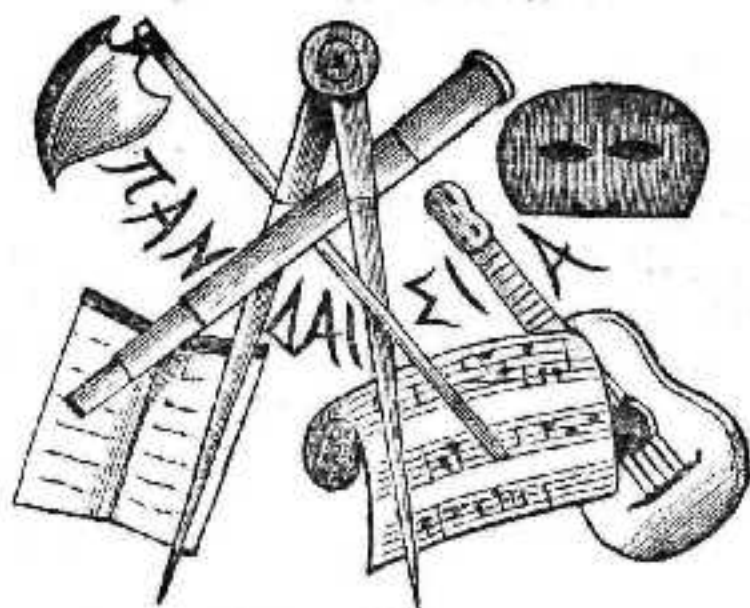
Ἐπάρχει θέαμα μεγαλοπρεπέστερον τῆς θαλάσσης, ὁ οὐρανός· ὑπάρχει θέαμα μεγαλοπρεπέστερον τοῦ οὐρανοῦ, τὸ ἐσωτερικὸν τῆς ψυχῆς.

Μητρικὴ χαρὰ, παιδικὴ χαρὰ.

Οἱ παῖδες ἔχουσι τὸ ἐωθινὸν αὐτῶν ἄσμα,
ὅπως τὰ πτηνά.

Οἱ ἀγαθοὶ διαλογισμοὶ ἔχουσι τὰς ἀβύσσους
των, ὅπως καὶ οἱ φῦλοι.

V. HUGO.

ΘΕΑΤΡΙΚΟΣ ΚΑΙ ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ.

* * Ὁ μελοποιὸς Wagner διωρίσθη διευθυντὴς τῆς μουσικῆς τοῦ βασιλέως τῆς Πρωσσίας. Ἡ θέσις αὕτη εἶχε διαμείνει κενὴ ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ διασημοῦ μελοποιῦ Mayerbeer ὡς γνωστὸν ὁ Wagner εἶναι ὁ ἡγέτης τοῦ νέου μουσικοῦ συστήματος, τῆς μουσικῆς τοῦ μέλλοντος.

* * Ἐν Φερράρα παρέστη νέον μελόδραμα τοῦ μελοποιῦ *Πετρίλλα Celinda* ἐπιγραφόμενον. Ἀπέτυχε δὲ τοσοῦτον οἰκτρῶς, ὥστε μετὰ τὴν πρώτην πρᾶξιν ἐν τῇ δευτέρῃ παραστάσει τοσοῦτος ἐγένετο θόρυβος, ὥστε ἡ μὲν ἀστυνομία ἐκλείσθη τὸ θέατρον, δημοσία δὲ δύναμις παρενέβη ὅπως χωρίσῃ τὰ διαμαχόμενα διὰ τῶν βρόδων ἐν τῇ ὁδῷ κόμματα.

* * Ἐν τῷ *Opéra-Comique* τῶν Παρισίων ἐδόθη κατ' αὐτὰς νέον μελόδραμα τοῦ μελοποιῦ Florow «*l'Ombre*» ἐπιγραφόμενον, οὗ τινος τὸ κείμενον συνετάχθη ὑπὸ τοῦ K. de Saint-Georges. Ὁ πόλεμος ἐμπόδισε τὰς ἐπ' αὐτοῦ τῶν κριτικῶν παρατηρήσεις, ὁμολογεῖται ὁμως ὡς ἄριστον προῖον, ἄξιον τοῦ ποιήσαντος τὴν *Marguerite*.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ.

* * Κατὰ τελευταίαν στατιστικὴν τὸ ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων δὲν ὑπερβαίνει τὴν ἡλικίαν τῶν 19 ἐτῶν, καὶ ἐπὶ δέκα χιλιάδων εἰς μόνος ζῆ